

Radiomannen met smaak

**Vanaf zaterdag op Klara:
Yves Desmet en Pat Donnez
maken tijd om te praten en te tafelen**

© STUDIO EDELWEISS

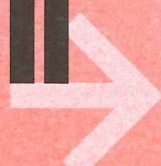
‘Wij bieden een remedie

**Foodies en goede vrienden Desmet en Donnez
interviewen tussen kerst en nieuw op Klara**

► Hugo Camps
praat met
Mechelaars
Yves Desmet
en Pat Donnez.

tegen het quotejeskakken'

mensbeeld. Metafysica met een glimlach, zonder doem. "Pat Donnez was, net zoals ik, zeer gecharmeerd van zijn denken. Dondeyne zei: 'De taal die wij spreken, maakt de wereld waarin wij leven.' Dat is zo juist. De kunst van converseren is zoek. Iedereen zit naar zijn display te kijken. Als ik moet concurreren met een flikkerend schermpje haak ik af."

Donnez: "Yves had het daarnet over de verslaving aan het onmiddellijke. Alles is inderdaad urgent geworden. Het spijt me: haast is vulgair. We leven onophoudelijk in jachtige hijgerige tijden en dan schrikken we dat de wachtkamers van psychiaters vol zitten met patiënten die lijden aan een burn-out."

Desmet: "We zijn slaaf geworden van de technologie."

Onnozele primeur

Hun eerste misverstand dateerde uit 1982 toen ze samen voor een vrije radio werkten. Desmet als nieuwsjager, Donnez als cultuurman.

Desmet: "Uit een cafégesprek hoorde ik dat er in Mechelen een coalitiewissel op til was. Een pri-

meur. Ik belde Pat met het verzoek even in te breken in zijn cultuurprogramma. Pat antwoordde doodleuk: 'Ik heb net een plaat van Bach opgezet en die duurt een half uurtje. Ik ga Bach niet keelsnoeren voor een onnozele politieke primeur.' Ik was razend."

Donnez: "Wat betekent een primeur in het licht van de dag, laat staan van de eeuwigheid. Wat ont houden we eigenlijk van de tientallen scoops die dagelijks over ons heen waaiert? Het heeft iets deeriswekkends."

"Begrijp me niet verkeerd. Ik ben niet op zoek naar tantrische seks. Niks zo geil als een vluggertje. Haast scherpt de zintuigen aan."

Zouden diepe menselijke relaties wel uit te leggen zijn? Blijven ze niet een mysterie dat je overkomt? Vriendschap is geen werkwoord, zeg ik. Het is genade en toeval. Wie weet is het een kwestie van chromosomen. Scheikunde. Dit had ik beter niet gezegd.

Donnez: "Van alle relatieverbanden is vriendschap de meest precare. Veel meer gesofistikeerd dan een liefdesrelatie, hachelijker dan

familiebanden. Er is geen bloedband en er is geen seksuele band. Ook daarom is vriendschap zo complex."

Desmet: "Ik stel vast dat mijn vrouw lichtjes zenuwachtig wordt als ze haar vriendinnen twee dagen niet heeft gehoord. Wij kunnen elkaar weken niet zien of horen. We aanvaarden ook dat we verschillend zijn. Vriendschap ervaar je vooral in moeilijke momenten. Als je het zonnetje bent op een gala of als je macht uitstraalt, danst iedereen om je heen. Maar wie, buiten die enkele vriend, is er nog als je kraakt onder de mokerslagen van een gebroken hart?"

Donnez: "Vriendschap heeft geen vangnet, geliefden en familie hebben dat wel. Dat is de reden waarom je zo behoedzaam met vrienden om moet gaan. Ik denk dat Yves en ik zeer oprecht zijn met elkaar, al kunnen we ook genadeloos uithalen. We weten precies waarmee we de ander kunnen raken."

Desmet: "Ik had gekozen voor een nieuwe liefde. De eerste keer dat hij haar zou zien, was op de marathonvoorstelling van *Ten Oorlog*. Tijdens iedere pauze heeft hij mijn geliefde aan een derdegraadsverhoor onderworpen. Het was grof en kwetsend. Maar ik wist dat hij het deed uit overbezorgdheid: verdient zij hem wel?"

Aanvankelijk wuift Donnez de vraag over verraad nog weg. Hij kan er zich in zijn vrienden- en relatiekring niets bij voorstellen. Na een tijdje geeft hij toe: er is wel eens een vriendschapsrelatie getroebleerd.

Donnez: "We hebben in elkaar geïnvesteerd en dat hoor je niet kapot te maken. Het verraad van de inconsequentie is van een niet te slijten armoe. Ik heb Harry Mulisch van dichtbij gevolgd. Hij ging ervan uit dat de vrienden op je 81ste nog altijd de vrienden zijn die je al als 17-jarige had. Een kunstenaar die ineens in de wapenfabriek van FN gaat werken, kan wellicht geen vriend blijven."

Desmet: "Ik heb weinig vrienden. Misschien een of twee. En dat vind ik al luxe. Het duurt lang voor ik iemand als vriend omhels. Verraad van mensen in je omgeving is routine geworden. Ik weiger negatieve energie te stoppen in rancune en afrekening."

Kunstbroeders

Pat Donnez is meer van literatuur en muziek, Yves Desmet is vlugger geroerd door theater en dans. Kunstbroeders. Ze hebben beiden onlangs los van elkaar *Auf dem Gebirge hat man ein Geschrei gehört*

van Pina Bausch gezien. Yves was zaterdag geweest en Pat zondag. Ze zijn nog steeds lichtjes verstild.

Desmet: "De voorstelling heeft mij uit mijn hengsels gehaald. Je ziet dansers als drenkelingen die zich vastklampen aan een stuk wrakhout. Dat is natuurlijk wat wij allemaal doen. Dit stuk is zo helemaal Pina Bausch, toch de grondlegger van de moderne dans."

Donnez: "De pas de deux van twee oude dansers blijft in je geheugen gebrand."

Desmet: "Overal in de kunst heerst jeunisme. Ouwe zakken gaat opzij. Wat Pina doet, is bijna museaal. Haar iconische dansers zijn nu mannen tussen de vijftig en zestig jaar. Op de scène ondersteunen ze elkaar, zoekend en tastend. En toch is er die onwaarschijnlijke elegantie. Nadat ik het stuk had gezien heb ik meteen Pat gemaaild: 'Ik weet nu wat we in het bejaardenhuis gaan doen: de pas de deux dansen.'"

Donnez: "Aarzelend en tastend overeind blijven op de bühne: altijd mooi. Ik kies resoluut voor schoonheid. Het goede heeft altijd iets malicieus en het ware klinkt mij te veel als de oude *Pravda*."

Desmet: "Ik heb talent om de schoonheid te herkennen, maar ik kan ze zelf niet oproepen. Ik ben gedoemd tot de zoektocht naar de waarheid. Ik had dolgraag saxofonist willen zijn. Sonny Rollins. Het overkomt me nog dat ik 's avonds bij volle maan lichtsaxofoon sta te spelen. Ik vind het zo'n krachtig, tegelijk weemoedig en swingend instrument."

Niet dat het gesprek kabbelt, maar tot stemverheffingen komt het niet aan deze tafel. Dat kan straks op de radio anders zijn, al zijn de essayist en de dichter in hun respectieve beroepslevens ook niet bepaald houwdegens. Het is meer wellustig formuleren dan met deuren slaan. Ruis van een zekere chic in het denken.

Donnez: "Vorm en inhoud zijn een. Ik geloof in de manier waarop je de dingen formuleert. Helder praten gaat aan helder denken vooraf, en omgekeerd. Ik hoop altijd dat er af en toe een fraaie volzin valt, bijvoorbeeld over melancholie, maar het moet wel ergens over gaan."

Desmet: "Ik ben een rationalist, altijd al geweest. Ik merk dat het rationele het als kwalificatie steeds meer moet afleggen tegen de brouille van irrationaliteit en sentiment. Rationeel gesproken hebben we niet eerder in zo'n veilige en welvarende wereld geleefd als vandaag. Zelfs in vergelijking met mijn grootouders."

DONNEZ: 'WE ZIJN VERSLAAFD AAN HET ONMIDDELIJKE. ALLES IS URGENT GEWORDEN. HET SPIJT ME: HAAST IS VULGAIK'

Pat Donnez (56)

- ▶ geboren in Mechelen
- ▶ journalist en radiomaker bij Radio 1 en Klara
- ▶ bekend van programma's als *Titaantjes*, *Bromberen*, *Piazza*
- ▶ praat elke zondagochtend met een gast over boeken in *Berg en Dal* (Klara)
- ▶ maakte samen met psychiater Dirk De Wachter de radioserie *Dat heet dan gelukkig zijn*
- ▶ debuteerde in 2007 met de gedichtenbundel *Het is een mooi leven (Zolang je niet bestaat)*
- ▶ zijn nieuwe roman *Lichterlaaie* verschijnt in het voorjaar

eens over hun eigen winkel gingen. Dan kruip je toch onder de grond, als voorzitter. Tobbacq heeft intendeel het aplomb om gewoon te blijven zitten."

Donnez: "Ik was als puber al met politiek bezig, in de zin van de ordening van de samenleving. Ik zie een nieuwe democratie ontstaan in de richting van stadstaten met nieuwe bestuurders en participerende burgers. De nieuwe stedelijkheid is ook een nieuwe manier van politiek voeren. Niks mooier dan mee je samenleving kunnen organiseren."

Desmet: "De gratis-discussie is met het schuim van genot geslecht. Het was de laatste marxistische maatregel van dit land. Pure herverdeling. Wat me stoort is dat deze regering zich wentelt in een zweem van een goddelijk mandaat. Vijf keer per dag roepen ze dat er geen alternatief is. Dat is ideologische hoogmoed waar ik het moeilijk mee heb."

Donnez: "Tijd voor elegante rebellie, voor een daad van stil verzet."

Bachritueel

Donnez verheugt zich op het Weihnachtsoratorium als jaarlijks ritueel. "Als ik er niet heen ga, lijkt het of ik een afspraak met mezelf niet ben nagekomen." Beide heren geloven dat goede muziek een frame van stemmingen kan zijn dat gesprekken heroriënteert. Het is ook de bloedgroep van Klara.

Donnez: "Klara is gelukkig nog geen doorgeefluik van de verfoeilijke *pensée unique*. Het is het enige radiostation waar je niet 'Happy' van Pharrell Williams 24 uur per dag door de strot krijgt geduwd."

Desmet: "Ik vind het boeiend dat mensen anders denken dan ik. Mij stoort het niet dat De Wever een epigoon is van *kleinstaaterei* en Thatcheriaans beleid. Ik kan daar perfect mee leven, maar niet met de pretentie dat hun weg de enige ware is."

Wie van beiden houdt de lijn vast en wie is de vlinder, zoals gebruikelijk is in dubbelinterviews?

Desmet: "Normaal pak je de lijn als je meer affiniteit hebt met een gast."

Donnez: "Laat mij maar vlinderen met een schepnetje. We hebben voor veel vrouwen en mensen met een migratieachtergrond gekozen. Goed volk."

Klara serveert met Yves Desmet en Pat Donnez van 27 t/m 31 december, 12-14 uur.